

behøver at nære Ængstelse for Kommissionens Arbejdsresultater. Det samme gælder i Virkeligheden, hvad det ærede Medlem udtalte om den Sekularisering eller Verdsliggørelse, som han mente, der var ved at foregaa, og som skulde foregaa her. Jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa her i nogen Grad kæmpede mod Vejrmøller. Og hvad mener jeg da hermed? Jeg mener, at der fra alle Sider — maaske ikke saa stærkt fra det ærede Medlems Side — er blevet udtalt Ønske om, at det bliver den danske Befolkning, der faar Hovedindflydelsen paa, hvordan dens Skole skal indrettes, at det bliver Befolkningen, der kommer til at føre Tilsyn med denne Skole; men i samme Grad, som vi fra alle Sider enes derom — det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) betonedes dette meget stærkt, og det har selvfølgelig faaet Tilslutning fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) og fra det radikale Venstres Side og mangler blot Tilslutning helt og fuldt fra det konservative Folkepartis Side —, i samme Grad, som vi lægger disse Skolespørgsmaal helt og fuldt over i Befolkningens Haand og lader den komme til at øve Indflydelse paa Skolevæsenet og føre Tilsyn med det, bliver denne Skole ikke sekulariseret eller verdsliggjort, hvad man nu vil oversætte dette Ord med, mere end netop Befolkningen selv er. Vi har i Danmark fuld aandelig Frihed til, at de forskellige Meninger kan mødes og brydes. Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden kan arbejde for sin Opfattelse i samme Grad, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden arbejder for sin, og naar det er Tilfældet, behøver man ikke — det har ikke været det ærede Medlems Mening, men det ærede Medlem kunde komme til det — at sætte lidt ondt, sætte Gift for Kommissionens Arbejde, ved at sprede en Mistanke til dens Arbejde i Kredse af vort Folk og antyde, at der her forestaar en Sekularisering. Det ærede Medlem udtalte, at det var hans Opfattelse, at Folkets Majoritet ønskede, at Skolen skulde være en kristen Skole. Ja, men hvis det er det ærede Medlems Opfattelse, og hvis han faar Tilslutning fra alle Sider til, at Folket kommer til at bestemme, hvorledes Skolen skal være, hvordan skulde Skolen da blive verdsliggjort eller sekulariseret?

Det ærede Medlem bemærkede, at vi indenfor Skolen maatte have et Midtpunktsfag. Jeg gør denne Bemærkning som en parentetisk Bemærkning for ikke at komme bort fra selve det Spørgsmaal,

vi har til Debat, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar der skulde blive Tale om et Midtpunktsfag — og det maa de forskellige Anskuelser jo en Gang enes om —, mon det saa ikke vilde være det rigtigste, at dette Midtpunktsfag bliver det danske Folks Historie? Ikke det danske Folks Historie som hidtil med Kongerækker og Krigsdatoer, men det danske Folks Historie paa en ny og bredere Maade, saa at Ungdommen bliver ført ind i og bliver oplært i den og derved kommer til at stifte Bekendtskab ogsaa med de forskellige aandelige Rørelser, som i tidligere Tid har bevæget vort Folk, og som ogsaa gør sig gældende i Nutiden.

Det ærede Medlem sagde, at det var besynderligt, at Kravet om Kirkens Repræsentation i denne Kommission ikke var blevet rejst, han mente, at den danske Kirke som saadan burde repræsenteres. Det forekommer mig, at der altid er en Uklarhed i det ærede Medlems Tale, naar han taler om Kirken. Jeg ved ikke rigtig, hvad han forstaar derved. Er det Folkekirken? Eller er det den kristne Menighed? Jeg kan ikke indrømme, at det ærede Medlem har noget mere bestemt Mandat end nogen af os andre til at tale paa Folkekirkens Vegne, heller ikke paa den kristne Menigheds Vegne. Men hvis der er Tale om Folkekirkens eller Menighedens Repræsentation i denne Kommission, saa vil en saadan, som den højtærede Undervisningsminister gjorde opmærksom paa i Gaar, i høj Grad komme til Stede gennem de Valg, som kommer til at foregaa, netop naar der bliver en alsidig Repræsentation baade for dette Ting og ogsaa for de forskellige Anskuelser, der rører sig indenfor Befolkningen om Skolesager. Men jeg har en Fornemmelse af, at der ved „Kirken som saadan“ skal forstaas Gejstligheden eller Præsteskabet. Det er efter min Opfattelse den eneste Definition af dette Begreb, der giver en særlig Mening. Og derom maa jeg sige, at jeg synes ikke, at den skal have en særlig Repræsentation i en Skolekommission, jeg synes, at Gejstligheden og Præsteskabet maa være vel tilfredse med den Repræsentation, som Folkekirken og den kristne Menighed faar gennem det Valg, som foretages af dette Ting, og som i det hele bliver foretaget til denne Kommission.

Denne Kommission kommer ikke til at beskæftige sig med den danske Folkehøjskole, men fordi den ikke gør det, kan man selvfølgelig meget vel under Kommis-